

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 764/2008,

annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008,

tietyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisärajoja ja jossa tavaroiden vapaa liikkuvuus on taattu perustamissopimuksen nojalla, jolla kielletään tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet. Kyseinen kielto kattaa kaikki kansalliset toimenpiteet, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä tavarakauppaa suoraan tai välillisesti.

(2) Jos lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat luoda lainvastaisesti jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä soveltamalla muissa jäsenvaltioissa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin teknisiä määräyksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, jotka näiden tuotteiden on täytettävä, ja jotka voivat koskea esimerkiksi nimeämistä, muotoa, kokoa, painoa, kokoonpanoa, esillepanoa, merkintöjä ja pakkauksia. Tällaisten määräysten soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin voi olla perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan vastaista, vaikka niitä sovellettaisiinkin erotuksetta kaikkiin tuotteisiin.

(3) Vastavuoroisen tunnustamisen periaate, joka perustuu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, on yksi keino taata tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Vastavuoroista tunnustamista sovelletaan tuotteisiin, joita yhteisön yhdenmukaistamislainsäädäntö ei koske, tai tuotteiden näkökohtiin, jotka eivät kuulu tällaisen lainsäädännön soveltamisalaan. Tämän periaatteen mukaisesti jäsenvaltio ei voi kieltää toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tuotteiden myyntiä alueellaan, vaikka nämä tuotteet olisi valmistettu noudattaen toisenlaisia teknisiä määräyksiä kuin ne, jotka koskevat kotimaisia tuotteita. Ainoat poikkeukset tähän periaatteeseen ovat rajoitukset, jotka perustellaan perustamissopimuksen 30 artiklassa mainituilla syillä tai muilla yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä ja jotka ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään.

(4) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asianmukaisessa soveltamisessa jäsenvaltioissa on vielä monia ongelmia. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa menettelyt, joilla minimoidaan se mahdollisuus, että tekniset määräykset loisivat laittomia esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle jäsenvaltioiden välillä. Tällaisten menettelyjen puuttuminen jäsenvaltioissa aiheuttaa lisäesteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, koska se estää yrityksiä myymästä toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjä tuotteitaan sen jäsenvaltion alueella, joka on soveltanut teknisiä määräyksiä. Kyselytutkimukset ovat osoittaneet, että monet yritykset ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) joko mukauttavat tuotteitaan vastaamaan jäsenvaltion teknisiä määräyksiä tai pidättävät saattamasta niitä kyseisen jäsenvaltion markkinoille.

(5) Toimivaltaisilla viranomaisilla ei myöskään ole käytettävissä asianmukaisia menettelyjä antamiensa teknisten määräysten soveltamiseksi tiettyihin tuotteisiin, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa. Tällaisten menettelyjen puuttuminen vaarantaa viranomaisten kyvyn arvioida tuotteiden vaatimustenmukaisuutta perustamissopimuksen mukaisesti.

(6) Neuvoston 28 päivänä lokakuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa vastavuoroisesta tunnustamisesta ⁽³⁾ todettiin, että talouden toimijat ja kansalaiset eivät aina soveltaneet vastavuoroista tunnustamista tehokkaasti ja asianmukaisesti, koska he eivät tunteneet periaatetta ja sen käytännön

⁽¹⁾ EUVL C 120, 16.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. helmikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. kesäkuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL C 141, 19.5.2000, s. 5.

seurauksia riittävästi. Päätöslauselmassa kehoitettiin jäsenvaltioita kehittämään asianmukaisia toimia tehokkaan vastavuoroista tunnustamista koskevan viitekehyksen antamiseksi talouden toimijoille ja kansalaisille muun muassa käsittelemällä talouden toimijoiden ja kansalaisten pyynnöt tehokkaasti ja vastaamalla niihin nopeasti.

- (7) Maaliskuun 8 ja 9 päivänä 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että tavaroiden sisämarkkinoille on tärkeää antaa uusi sysäys vahvistamalla vastavuoroista hyväksymistä samalla kun taataan korkea turvallisuustaso ja korkeatasoinen kuluttajansuoja. Kesäkuun 21 ja 22 päivänä 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että sisämarkkinoiden neljän vapauden (tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus) vahvistamisella ja toiminnan parantamisella entisestään on edelleen keskeinen merkitys kasvun, kilpailukyvyn ja työllisyyden kannalta.
- (8) Tavaroiden sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää riittäviä ja avoimia välineitä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita aiheutuu, kun jäsenvaltion teknisiä määräyksiä sovelletaan tiettyihin tuotteisiin, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.
- (9) Tämä asetus ei rajoittaisi teknisten määräysten pidemmälle menevää yhdenmukaistamista, jos se on tarpeen sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.
- (10) Kaupan esteet voivat johtua myös toisentyypisistä perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteistä. Kyseisiä toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi hankintamenettelyä varten laaditut tekniset eritelmät tai velvoitteet käyttää jäsenvaltioiden virallisia kieliä. Tällaiset toimenpiteet eivät kuitenkaan olisi tässä asetuksessa tarkoitettuja teknisiä määräyksiä eivätkä ne sen vuoksi kuuluisi sen soveltamisalaan.
- (11) Tässä asetuksessa tarkoitettuja teknisiä määräyksiä sovelletaan joskus jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvassa pakollisessa ennakkolupamenettelyssä ja sen avulla, jolloin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi, ennen kuin tuote tai tuotetyyppi voidaan kyseisen lainsäädännön mukaisesti saattaa kyseisen jäsenvaltion markkinoille tai markkinoiden osalle, annettava muodollinen hyväksyntänsä hakemuksen perusteella. Tällaisen menettelyn olemassaolo sinänsä rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Sen vuoksi pakollisen ennakkolupamenettelyn olisi, jotta se olisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskevan peruseriaatteen osalta perusteltu, noudatettava yhteisön oikeudessa tunnustettua yleisen edun tavoitetta ja oltava syrjimätön ja oikeasuhteinen; toisin sanoen sen olisi oltava aiheellinen ja taattava tavoitellun päämäärän saavuttaminen eikä se saisi ylittää sitä, mikä on välttämätöntä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisen menettelyn yhdenmukaisuutta suhteellisuusperiaatteen kanssa olisi

arvioitava yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä esitettyjen huomioiden perusteella.

- (12) Tuotetta koskeva ennakkolupavaatimus ei sinänsä muodostaisi tässä asetuksessa tarkoitettua teknistä määräystä, joten päätös jättää tuote markkinoiden ulkopuolelle tai poistaa se markkinoilta yksinomaan sillä perusteella, että sillä ei ole voimassa olevaa ennakkolupaa, ei olisi sellainen päätös, johon tätä asetusta sovelletaan. Jos tällaista pakollista ennakkolupaa kuitenkin haetaan jollekin tuotteelle, kaikkia päätöksiä, joilla on tarkoitus hylätä hakemus teknisen määräyksen perusteella, olisi kohdeltava tämän asetuksen mukaisesti, jotta hakija voisi saada tässä asetuksessa säädettyä menettelyllistä suojaa.
- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät kansallisten tuomioistuinten päätökset, joissa arvioidaan sellaisten tapausten laillisuutta, joissa yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyiltä tuotteilta evätään teknisen säännön soveltamisen perusteella pääsy toisen jäsenvaltion markkinoille, tai sovelletaan seuraamuksia teknisen määräyksen soveltamisen perusteella.
- (14) Aseet ovat tuotteita, jotka voivat aiheuttaa vakavan riskin ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle sekä jäsenvaltioiden yleiselle turvallisuudelle. Useisiin tiettyntyyppisiin yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin aseisiin voidaan toisessa jäsenvaltiossa ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemisen ja rikosentorjunnan nimissä soveltaa rajoitettavia toimenpiteitä. Tällaiset toimenpiteet voivat olla erityisiä tarkastuksia ja lupia ennen kuin yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyt aseet voidaan saattaa toisen jäsenvaltion markkinoille. Sen vuoksi jäsenvaltioilla tulisi olla oikeus estää aseiden saattaminen markkinoille, kunnes kansalliset menettelyä koskevat vaatimukset on täysin täytetty.
- (15) Yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY ⁽¹⁾ täsmennetään, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia tuotteita, ja siinä säädetään valmistajien ja jakelijoiden velvollisuuksista tuotteiden turvallisuuden suhteen. Siinä annetaan viranomaisille lupa vaarallisten tuotteiden osalta kieltää tuote välittömästi ja mahdollisesti vaarallisten tuotteiden osalta kieltää tuote tilapäisesti turvallisuutta koskevien tarkastusten ja arviointien edellyttämäksi ajaksi. Siinä annetaan viranomaisille myös lupa ryhtyä tarpeellisiin toimiin 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohdassa mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseksi, jos tuotteet aiheuttavat vakavan riskin. Sen vuoksi toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat niiden kansallisten lakien nojalla, jotka on hyväksytty kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan d–f alakohdan ja 8 artiklan 3 kohdan täytäntöön panemiseksi, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

- (16) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ perustetaan muun muassa nopea hälytysjärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Siinä veloitetaan jäsenvaltiot välittömästi ilmoittamaan nopealla hälytysjärjestelmällä komissiolle jäsenvaltion käyttöön ottamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus rajoittaa elintarvikkeiden tai rehun saattamista markkinoille tai poistaa ne markkinoilta ihmisten terveyden suojelemiseksi tilanteissa, joissa edellytetään nopeita toimia. Sen vuoksi toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat kyseisen asetuksen 50 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 54 artiklan nojalla, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽²⁾ vahvistetaan yleiset säännöt sellaista virallista valvontaa varten, jolla todetaan erityisesti, että noudatetaan sääntöjä, joilla pyritään estämään, poistamaan tai vähentämään hyväksytävälle tasolle ihmisiin ja eläimiin joko suoraan tai ympäristön kautta kohdistuvia riskejä ja takaamalla oikeudenmukaiset käytännöt rehujen ja elintarvikkeiden kaupassa ja suojelemalla kuluttajien etuja, myös niitä, jotka koskevat rehujen ja elintarvikkeiden merkitsemistä ja muuta kuluttajille annettavaa tietoa. Asetuksessa säädetään erityisesti menettelystä sen varmistamiseksi, että talouden toimija korjaa rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien säännösten noudattamatta jättämiseen liittyvän tilanteen. Toimenpiteet, joihin jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ryhtyvät kyseisen asetuksen 54 artiklan nojalla, olisi sen vuoksi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän asetuksen soveltamisalaan sisältyvät kuitenkin sellaiset toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tai aikovat toteuttaa kansallisten teknisten määräysten perusteella, siltä osin kuin ne eivät liity asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisiin tavoitteisiin.
- (18) Yhteisön rautateiden turvallisuudesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/49/EY (rautatieturvallisuusedirektiivi) ⁽³⁾ säädetään lupamenettelystä, joka koskee käytettävän liikkuvan kaluston käyttöönottoa, ja siinä jätetään liikkumavaraa tiettyjen kansallisten sääntöjen soveltamista varten. Sen vuoksi olisi tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätettävä toimenpiteet, joihin toimivaltaiset viranomaiset ryhtyvät kyseisen direktiivin 14 artiklan nojalla.
- (19) Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/48/EY ⁽⁴⁾ ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/16/EY ⁽⁵⁾ säädetään järjestelmien ja toimien asteittaisesta yhdenmukaistamisesta hyväksymällä asteittain yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä. Kyseisten direktiivien soveltamisalaan kuuluvat järjestelmät ja yhteentoimivuuden osatekijät olisi sen vuoksi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (20) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽⁶⁾ säädetään akkreditointijärjestelmästä, jolla varmistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyden tason vastavuoroinen hyväksyntä. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät näin ollen saisi enää hylätä kyseisen laitokseen pätevyyteen liittyvien syiden perusteella akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia testiraportteja ja todistuksia. Lisäksi jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös muiden vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten testiraportteja ja todistuksia yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (21) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY ⁽⁷⁾ velvoittaa jäsenvaltiot toimittamaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille ehdotukset kaikenlaisia tuotteita, myös maatalous- ja kalatuotteita koskevista teknisistä määräyksistä sekä ilmoituksen niistä syistä, joiden vuoksi kyseisen määräyksen laatiminen on tarpeen. On kuitenkin huolehdittava siitä, että tällaisten teknisten määräysten hyväksymisen jälkeen vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan yksittäistapauksissa tiettyihin tuotteisiin asianmukaisesti. Tässä asetuksessa vahvistetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista yksittäistapauksissa koskeva menettely velvoittamalla kansalliset viranomaiset osoittamaan, millaisin teknisin tai tieteellisin perustein katsotaan EY:n perustamissopimuksen

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 202/2008 (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 17).

⁽²⁾ EUVL L 165, 30.4.2004. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 220, 21.6.2004, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/32/EY (EUVL L 141, 2.6.2007, s. 63).

⁽⁵⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/32/EY.

⁽⁶⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 30.

⁽⁷⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).

28 ja 30 artiklan mukaisesti, että tiettyä tuotetta ei voida nykymuodossaan saattaa määränpäänä olevan jäsenvaltion markkinoille. Tässä asetuksessa todisteilla ei tarkoiteta oikeudellista näyttöä. Jäsenvaltioiden viranomaisilla ei tämän asetuksen yhteydessä ole velvoitetta perustella itse teknistä määräystä. Niiden on silti asetuksen mukaisesti perusteltava teknisen määräyksen soveltaminen tuotteisiin, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

(22) Tässä asetuksessa vahvistetussa menettelyssä olisi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti säädettävä, että toimivaltaisten viranomaisten on kussakin tapauksessa ilmoitettava talouden toimijalle, että saatavilla olevien asianmukaisten teknisten tai tieteellisten tietojen perusteella kyseistä tuotetta koskevien kansallisten teknisten määräysten asettamiselle on olemassa yleistä etua koskevia pakottavia syitä ja että vähemmän rajoittavia toimenpiteitä ei voida käyttää. Kirjallisen ilmoituksen tulisi antaa talouden toimijalle mahdollisuus esittää huomautuksia kaikista markkinoille pääsyn rajoittamista koskevan tulevan päätöksen asianmukaisista näkökohdista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa toimia huomautusten esittämistä koskevan määräajan jälkeen, mikäli talouden toimijalta ei ole saatu vastausta.

(23) Käsite "yleistä etua koskeva pakottava syy", johon viitataan tämän asetuksen tietyissä säännöksissä, on muuttuva käsite, jonka yhteisöjen tuomioistuin on kehittänyt perustamis-sopimuksen 28 ja 30 artiklaan liittyvässä oikeuskäytännösään. Käsitteeseen kuuluvat muun muassa julkisen talouden valvonnan tehokkuus, liiketoimien rehellisyys, kuluttajan suoja, ympäristönsuojelu, lehdistön monimuotoisuuden säilyttäminen ja sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon vakavaa horjuttamista koskeva vaara. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa teknisiä määräyksiä kyseisten pakottavien syiden perusteella. Niiden soveltamista ei kuitenkaan saisi käyttää mielivaltaisen syrjinnän keinona tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen. Lisäksi olisi aina noudatettava suhteellisuusperiaatetta ja kiinnitettävä huomiota siihen, ovatko toimivaltaiset viranomaiset todellisuudessa käyttäneet vähiten rajoittavaa toimenpidettä.

(24) Tässä asetuksessa säädettyä menettelyä sovellettaessa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei saisi poistaa toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyä tuotetta tai tuotetyyppejä markkinoilta tai rajoittaa sen markkinoille saattamista. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä, jos nopea toiminta on tarpeen käyttäjien turvallisuudelle ja terveydelle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Toimivaltainen viranomainen voi myös toteuttaa tällaisia väliaikaisia toimenpiteitä estääkseen sellaisen tuotteen saattamisen markkinoille, jonka kaupan pitäminen on yleisesti kielletty julkisen moraalien tai yleisen turvallisuuden vuoksi, rikoksantorjunta mukaan lukien.

Jäsenvaltioiden olisikin oltava mahdollista milloin tahansa tässä asetuksessa vahvistetun menettelyn aikana kyseisten olosuhteiden vallitessa tilapäisesti peruuttaa tuotteen tai tuotetyyppin kaupan pitäminen alueillaan.

(25) Kaikissa päätöksissä, joihin tätä asetusta sovelletaan, olisi täsmennettävä käytettävissä olevat oikeussuojakeinot, jotta talouden toimijat voivat saattaa asian toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

(26) Talouden toimijalle on myös aiheellista ilmoittaa muiden kuin oikeudellisten ongelmanratkaisumenettelyjen, kuten SOLVIT-järjestelmän, saatavuudesta oikeudellisen epävarmuuden ja oikeudenkäyntikulujen välttämiseksi.

(27) Toimivaltaisen viranomaisen tehtyä päätöksen jättää tuote markkinoiden ulkopuolelle teknisen määräyksen perusteella tässä asetuksessa säädettyjen menettelyä koskevien vaatimusten mukaisesti, kyseiseen tuotteeseen liittyviin muihin toimiin, jotka perustuvat kyseiseen päätökseen ja samaan tekniseen määräykseen, ei tulisi soveltaa tämän asetuksen vaatimuksia.

(28) Tavaroiden sisämarkkinoiden kannalta on tärkeää varmistaa kansallisten teknisten määräysten saatavuus, jotta yritykset ja erityisesti pk-yritykset voivat koota luotettavat ja tarkat tiedot voimassa olevasta lainsäädännöstä.

(29) Sen vuoksi on tarpeen panna täytäntöön hallinnon yksinkertaistamista koskevat periaatteet muun muassa perustamalla tuoteyhteyspisteiden järjestelmä. Se olisi suunniteltava siten, että varmistetaan yritysten mahdollisuus saada tietoa avoimella ja asianmukaisella tavalla, jotta voidaan välttää kansallisia teknisistä määräyksistä aiheutuvat viiveet, kustannukset ja kielteiset vaikutukset.

(30) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi tuoteyhteyspisteiden pitäisi tarjota ilmaista tietoa niiden kansallisista teknisistä määräyksistä ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta tuotteiden alalla. Tuoteyhteyspisteillä olisi oltava riittävä varustus ja riittävät resurssit, ja niitä olisi kannustettava asettamaan tiedot saataville verkkosivustolle ja myös muilla yhteisön kielillä. Tuoteyhteyspisteet voisivat myös antaa lisätietoja tai huomautuksia talouden toimijoille tässä asetuksessa vahvistetun menettelyn aikana. Muista tiedoista tuoteyhteyspisteet voivat periä maksuja, jotka ovat suhteessa tietojen kustannuksiin.

(31) Koska tuoteyhteyspisteiden perustaminen ei saisi vaikuttaa tehtävien jakamiseen toimivaltaisten viranomaisten kesken jäsenvaltioiden sääntelyjärjestelmissä, jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa tuoteyhteyspisteitä alueellisen ja paikallisen toimivaltajaon mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava

osoittaa tuoteyhteyspisteen tehtävä muiden yhteisön välineiden mukaisesti perustetuille olemassa oleville yhteyspisteille niiden lukumäärän tarpeettoman kasvun estämiseksi ja hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava osoittaa tuoteyhteyspisteen tehtävä olemassa olevien hallintoyksiköiden lisäksi myös kansallisille SOLVIT-keskuksille, kauppakamareille, ammattialajärjestöille ja yksityisille elimille, jotta yritysten ja toimivaltaisten viranomaisten hallintokustannukset eivät kasvaisi.

(32) Jäsenvaltioita ja komissiota olisi kannustettava tekemään läheistä yhteistyötä tuoteyhteyspisteisiin palkattujen työntekijöiden koulutuksen helpottamiseksi.

(33) Kun otetaan huomioon yleiseurooppalaisten sähköisten viranomaispalveluiden kehittäminen ja perustaminen ja siihen liittyvät yhteentoimivat telemaattiset verkot, olisi harkittava mahdollisuutta perustaa sähköinen tietojenvaihtojärjestelmä tuoteyhteyspisteiden välille yleiseurooppalaisten sähköisten viranomaispalveluiden yhteentoimivasta toimittamisesta julkishallinnolle, yrityksille ja kansalaisille (HVTYK) 21 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 2004/387/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

(34) Olisi perustettava luotettavat ja tehokkaat seuranta- ja arviointimekanismit tiedon saamiseksi tämän asetuksen soveltamisesta ja tietämyksen lisäämiseksi sisämarkkinoiden toiminnasta sellaisten tavaroiden aloilla, joita koskevia säännöksiä ei ole yhdenmukaistettu, sekä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta asianmukaisesti. Mekanismin olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(35) Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin tuotteisiin tai tuotteiden erityispiirteisiin, joita eivät koske sellaiset yhdenmukaistamistoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa eriävistä kansallisista teknisistä määräyksistä johtuvia kaupan esteitä jäsenvaltioiden välillä. Näitä yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteitä koskevat säännökset ovat usein luonteeltaan tyhjentäviä, jolloin jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää kyseisten toimenpiteiden mukaisen tuotteiden saattamista markkinoille alueillaan. Joissakin yhteisön yhdenmukaistamistoimissa kuitenkin sallitaan se, että jäsenvaltiot asettavat tuotteen markkinoilleen saattamiselle teknisiä lisäedellytyksiä. Tällaisiin lisäedellytyksiin sovelletaan perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklaa sekä tämän asetuksen säännöksiä. Tämän asetuksen soveltaminen tehokkaasti edellyttää näin ollen, että komissio laatii suuntaa antavan ja ohjeellisen luettelon tuotteista, joiden osalta ei ole toteutettu yhdenmukaistamistoimia yhteisön tasolla.

(36) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta 13 päivänä joulukuuta 1995 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 3052/95/EY⁽²⁾ perustettu seurantajärjestelmä on osoittautunut suurelta osin epäonnistuneeksi, koska sen täytäntöönpano ei ole antanut komissiolle riittäviä tietoja, joiden avulla voitaisiin tunnistaa ne alat, joilla yhdenmukaistaminen voisi olla aiheellista. Se ei myöskään ole tuonut nopeaa ratkaisua tiettyihin vapaaseen liikkuvuuteen liittyviin ongelmiin. Sen vuoksi päätös N:o 3052/95/EY olisi kumottava.

(37) Tämän asetuksen soveltamista varten on syytä ottaa käyttöön siirtymäaika, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat mukautua asetuksen vaatimuksiin.

(38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden teknisten esteiden poistamista, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(39) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

AIHE JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

1. Tämän asetuksen tavoitteena on tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa parantamalla tuotteiden vapaata liikkuvuutta.

2. Tässä asetuksessa säädetään niistä säännöistä ja menettelyistä, joita jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava tehdessään tai aikoessaan tehdä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen, joka estäisi toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tuotteiden vapaan liikkuvuuden ja johon sovelletaan perustamissopimuksen 28 artiklaa.

⁽²⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EUVL L 144, 30.4.2004. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 181, 18.5.2004, s. 25.

3. Siinä säädetään lisäksi tuoteyhteyspisteiden perustamisesta jäsenvaltioihin tämän asetuksen edellä 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan talouden toimijoille osoitettuihin hallinnollisiin päätöksiin, jotka koskevat mitä tahansa tuotetta, maatalous- ja kalatuotteet mukaan luettuina, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, kun päätös perustuu tai sen on määrä perustua 2 kohdassa määriteltyyn tekniseen määräykseen ja kun kyseisen päätöksen välitön tai välillinen vaikutus on jokin seuraavista:

- a) kyseisen tuotteen tai tuotetyypin markkinoille saattaminen kielletään;
- b) kyseisen tuotteen tai tuotetyypin muuttaminen tai lisäsestausta ennen kuin se voidaan saattaa markkinoille tai pitää siellä;
- c) kyseinen tuote tai tuotetyyppi vedetään markkinoilta.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tuotteen tai tuotetyypin muuttamisella tarkoitetaan mitä tahansa tuotteen tai tuotetyypin yhden tai useamman ominaisuuden muuttamista sellaisina kuin ne on lueteltu 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa teknisellä määräyksellä tarkoitetaan jäsenvaltion lain, asetuksen tai muun hallinnollisen määräyksen säännöstä

- a) jota ei ole yhdenmukaistettu yhteisön tasolla; ja
- b) jossa kielletään tuotteen tai tuotetyypin kaupan pitäminen kyseisen jäsenvaltion alueella tai jonka noudattaminen on pakollista, kun tuotetta tai tuotetyyppiä pidetään kaupan kyseisen jäsenvaltion alueella, ja jossa säädetään:
 - i) kyseiseltä tuotteelta tai tuotetyypiltä edellytettävistä ominaisuuksista, kuten laatutasosta, suorituskyvystä, turvallisuudesta tai mitoista, mukaan luettuina vaatimukset, joita sovelletaan tuotteeseen tai tuotetyypiin ja jotka koskevat myyntinimitystä, terminologiaa, symboleja, testausta ja testausmenetelmiä, pakkauksia ja merkintöjä; tai
 - ii) muista vaatimuksista, jotka asetetaan tuotteelle tai tuotetyypille kuluttajien tai ympäristön suojaamiseksi ja jotka vaikuttavat tuotteen elinkaareen sen markkinoille saattamisen jälkeen, kuten käyttöä, kierrätystä,

uudelleenkäyttöä ja loppukäsittelyä koskevista edellytyksistä, jos tällaiset edellytykset voivat merkittävästi vaikuttaa tuotteen tai tuotetyypin kokoonpanoon tai luonteeseen tai sen kaupan pitämiseen.

3. Tätä asetusta ei sovelleta:

- a) kansallisten tuomioistuinten tekemiin lainkäyttöpäätöksiin;
- b) lainvalvontaviranomaisten rikostutkinnan tai syytteen asettamisen aikana tekemiin lainkäyttöpäätöksiin, jotka koskevat terminologiaa, symboleja tai aineellisia viittauksia perustuslain vastaisiin tai rikollisiin järjestöihin tai rasistisiin tai muukalaisvihamielisiin rikoksiin.

3 artikla

Suhde muihin yhteisön oikeuden säännöksiin

1. Tätä asetusta ei sovelleta järjestelmiin ja yhteentoimivuuden osatekijöihin, jotka kuuluvat direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY soveltamisalaan.

2. Tätä asetusta ei sovelleta, kun on kyse toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden viranomaiset ovat toteuttaneet seuraavien säännösten nojalla:

- a) direktiivin 2001/95/EY 8 artiklan 1 kohdan d–f alakohta ja 3 kohta;
- b) asetuksen (EY) N:o 178/2002 50 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 54 artikla;
- c) asetuksen (EY) N:o 882/2004 54 artikla;
- d) direktiivin 2004/49/EY 14 artikla.

2 LUKU

TEKNISEN MÄÄRÄYKSEN SOVELTAMISTA KOSKEVA MENETTELY

4 artikla

Tietojen antaminen tuotteesta

Jos toimivaltainen viranomainen toimittaa tuotteen tai tuotetyypin arvioitavaksi sen ratkaisemiseksi, olisiko 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös tehtävä, se voi pyytää 8 artiklan mukaisesti yksilöidyltä talouden toimijalta suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon ottaen erityisesti seuraavia tietoja:

- a) asian kannalta merkitykselliset tiedot kyseessä olevan tuotteen tai tuotetyypin ominaisuuksista;

- b) asian kannalta merkitykselliset ja helposti saatavilla olevat tiedot tuotteen laillisesta kaupan pitämisestä toisessa jäsenvaltiossa.

5 artikla

Akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyden tason vastavuoroinen tunnustaminen

Jäsenvaltiot eivät saa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimivaltaan liittyvistä syistä hylätä todistuksia ja testiraportteja, jotka ovat kyseisten, asiaankuuluvalla vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalle asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia.

6 artikla

Teknisen määräyksen soveltamistarpeen arvioiminen

1. Silloin kun toimivaltainen viranomainen aikoo tehdä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen, sen on lähetettävä 8 artiklan mukaisesti yksilöidylle talouden toimijalle aikeestaan kirjallinen ilmoitus, jossa täsmennetään tekninen määräys, johon aiottu päätös perustuu, ja esitetään tekniset tai tieteelliset todisteet siitä, että

- a) aiottu päätös on perusteltu jollakin perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitetuista yleistä etua koskevista syistä tai viittaamalla muuhun yleistä etua koskevaan pakottavaan syyhyyn; ja
- b) siitä, että aiottu päätös soveltuu tavoitellun päämäärän saavuttamiseen eikä ylitä sitä, mikä on välttämätöntä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Jokaisen aiotun päätöksen on perustuttava kyseisen tuotteen tai tuotetyypin ominaisuuksiin.

Asianomaiselle talouden toimijalle on varattava tällaisen ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen vähintään kaksikymmentä työpäivää huomautusten toimittamiseen. Ilmoituksessa on yksilöitävä määräaika, jonka kuluessa huomautukset voidaan toimittaa.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös on tehtävä ja siitä on ilmoitettava asianomaiselle talouden toimijalle sekä komissiolle 20 työpäivän kuluessa siitä, kun 1 kohdassa tarkoitettu määräaika talouden toimijan huomautusten vastaanottamiselle päättyi. Päätöksessä on otettava nämä huomautukset asianmukaisesti huomioon ja todettava syyt, joihin se perustuu, mukaan luettuna syyt, joiden perusteella toimijan mahdollisesti esittämät huomautukset on hylätty, sekä 1 kohdassa tarkoitettujen tekniset tai tieteelliset todisteet.

Toimivaltainen viranomainen voi ainoastaan kerran pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ajanjaksoa enintään 20 työpäivällä, kun se on perusteltua asian monimutkaisuuden vuoksi. Tällaisen pidennyksen on oltava asianmukaisesti

perusteltu ja siitä on ilmoitettava talouden toimijalle ennen alkuperäisen ajanjakson päättymistä.

Edellä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksessä on myös täsmennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevaan lainsäädäntöön perustuvat muutoksenhakukeinot ja niihin sovellettavat määräajat. Tällaiset päätökset voidaan riitauttaa kansallisissa tuomioistuimissa tai muissa muutoksenhakuelimissä.

3. Jos kansallinen viranomainen päättää olla tekemättä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä ilmoitettuaan siitä kirjallisesti 1 kohdan mukaisesti, sen on välittömästi tiedotettava asiasta asianomaiselle talouden toimijalle.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei anna 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä tiedoksi talouden toimijalle tämän artiklan 2 kohdassa määritetyn ajanjakson kuluessa, tuotetta katsotaan pidettävän laillisesti kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa siltä osin kuin kyse on sen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta teknisen määräyksen soveltamisesta.

7 artikla

Tuotteen kaupan pitämisen tilapäinen keskeyttäminen

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei tässä luvussa tarkoitettuna menettelyn aikana saa keskeyttää kyseisen tuotteen tai tuotetyypin kaupan pitämistä, jollei:

- a) kyseisestä tuotteesta tai tuotetyypistä aiheudu tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa vakava riski käyttäjien turvallisuudelle ja terveydelle; tai
- b) kyseessä olevan tuotteen tai tuotetyypin kaupan pitämistä ole yleisesti kielletty jäsenvaltiossa julkisen moraalien tai yleisen turvallisuuden vuoksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi 8 artiklan mukaisesti yksilöidylle talouden toimijalle ja komissiolle tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua keskeyttämisestä. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoitukseen on liitettävä sen tekniset tai tieteelliset perustelut.

3. Tämän artiklan mukainen tuotteen kaupan pitämisen keskeyttäminen voidaan riitauttaa kansallisissa tuomioistuimissa tai muissa muutoksenhakuelimissä.

8 artikla

Talouden toimijalle annettavat tiedot

Edellä 4, 6 ja 7 artiklassa olevilla viittauksilla talouden toimijoihin tarkoitetaan

- a) tuotteen valmistajaa, jos tämä on sijoittautunut yhteisöön, ja jokaista, joka on saattanut tuotteen markkinoille tai pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta tuotteen saattamista markkinoille; tai

- b) jos toimivaltainen viranomais ei kykene yksilöimään ketään a alakohdassa mainituista talouden toimijoista, valmistajan edustajaa, jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, tai jos tuotteella ei ole yhteisöön sijoittautunutta edustajaa, tuotteen maahantuojaa, eikä näiden yhteystietoja; tai
- c) jos toimivaltainen viranomais ei kykene yksilöimään ketään a tai b alakohdassa mainituista talouden toimijoista, muuta kaupan pitämisen ketjussa olevaa elinkeinonharjoittajaa, jos kyseisen elinkeinon harjoittajan toiminta vaikuttaa johonkin tuotteen ominaisuuteen, jota säännellään siihen sovellettavalla teknisellä määräyksellä, eikä näiden yhteystietoja; tai
- d) jos toimivaltainen viranomais ei kykene yksilöimään ketään a, b tai c alakohdassa mainituista talouden toimijoista, muuta kaupan pitämisen ketjussa olevaa elinkeinonharjoittajaa, jonka toiminta ei vaikuta mihinkään tuotteen ominaisuuteen, jota säännellään siihen sovellettavalla teknisellä määräyksellä, eikä näiden yhteystietoja.

3 LUKU

TUOTEYHTEYSPISTEET

9 artikla

Tuoteyhteyspisteiden perustaminen

- Jäsenvaltioiden on nimettävä alueensa tuoteyhteyspisteet ja ilmoitettava niiden yhteystiedot muille jäsenvaltioille ja komissiolle.
- Komissio laatii tuoteyhteyspisteistä luettelon, jota se päivittää säännöllisesti ja jonka se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio saattaa nämä tiedot saataville myös verkkosivustolla.

10 artikla

Tehtävät

- Tuoteyhteyspisteiden on annettava muun muassa toisen jäsenvaltion talouden toimijan tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä seuraavat tiedot:
 - tiettyyn tuotetyyppiin sovellettavat tekniset määräykset alueella, jolla kyseiset tuoteyhteyspisteet on perustettu, ja tiedot siitä, edellytetäänkö sen osalta ennakkolupaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, sekä tiedot vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta ja tämän asetuksen soveltamisesta kyseisen jäsenvaltion alueella;
 - jäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot, joilla viranomaisiin voi ottaa suoraan yhteyttä, mukaan luettuna yksityiskohtaiset tiedot niistä viranomaisista, jotka vastaavat kyseisten teknisten määräysten täytäntöönpanon valvonnasta kyseisen jäsenvaltion alueella;

- kyseisen jäsenvaltion alueella yleisesti käytettävissä olevat oikeussuojakeinot, kun on kyse riita-asiasta toimivaltaisten viranomaisten ja talouden toimijan välillä.

2. Tuoteyhteyspisteiden on vastattava 15 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta.

3. Tuoteyhteyspiste siinä jäsenvaltiossa, jossa asianomainen talouden toimija on laillisesti pitänyt kaupan kyseistä tuotetta, voi antaa asiaan vaikuttavia tietoja tai huomautuksia 6 artiklassa tarkoitettulle talouden toimijalle tai toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Tuoteyhteyspisteet eivät saa periä maksua 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisesta.

11 artikla

Telemaattinen verkko

Komissio voi 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen perustaa telemaattisen verkon tuoteyhteyspisteiden ja/tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä käytävän tietojenvaihdon toteuttamista koskevien tämän asetuksen säännösten täytäntöön panemiseksi.

4 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

12 artikla

Raportointivelvoitteet

- Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle vuosittain kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 6 artiklan 1 kohdan nojalla lähetettyjen kirjallisten ilmoitusten määrä ja kyseessä olevat tuotetyypit;
- riittävät tiedot 6 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä, mukaan lukien päätöksen perustelut ja kyseessä olevat tuotetyypit; ja
- 6 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyjen päätösten määrä ja kyseessä olevat tuotetyypit.

2. Komissio analysoi 1 kohdan mukaisten, jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta 6 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyjä päätöksiä ja arvioi niiden perusteluja.

3. Komissio tarkastelee tämän asetuksen soveltamista ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 13 päivään toukokuuta 2012 mennessä ja joka viides vuosi sen jälkeen. Komissio liittää, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, kertomukseen ehdotukset tavaroiden vapaan liikkuvuuden parantamiseksi.

4. Komissio laatii ja julkaisee ohjeellisen luettelon tuotteista, jotka eivät kuulu yhteisön yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan, ja päivittää sitä säännöllisesti. Komissio saattaa luettelon saataville verkkosivuilla.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 9 päivänä heinäkuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

14 artikla

Kumoaminen

Päätös N:o 3052/95/EY kumotaan 13 päivästä toukokuuta 2009.

15 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan 13 päivästä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET